

linje i Venstre, at man angrrer; at man ikke har sagt nej noget oftere, og kan vi forvente, at det kommer i fremtiden?

Kl. 13:20

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg kan forsikre hr. Morten Messerschmidt om, at regeringen ikke har sagt ja til mere, end hvad vi synes er rimeligt at sige ja til. Vi har sagt ja til de ting, vi synes er fornuftige.

Nu ved hr. Morten Messerschmidt jo godt, at den danske regering er en mindretalsregering. Det vil sige, at den skal i Folketingets Europaudvalg og have mandat til sin stemmeafgivning i EU. I den forbindelse hænder det så, at der bliver dannet nogle flertal uden om regeringen, der gør, at regeringen så må føre en lidt anden linje end den, der måske er regeringens egen opfattelse. Jeg må selvfølgelig tage det forbehold, at en mindretalsregering jo kan blive tvunget til at sige ja til et eller andet, som måske inderst inde ikke rigtig er regeringens politik, eller nej til noget andet. Men det er jo vilkårene i et demokrati, hvor vi ikke har vores eget flertal, men hvor partier kan gå uden om regeringen og danne flertal, somme tider sådan lidt underligt på kryds og på tværs. Jeg tror, hr. Morten Messerschmidt godt er klar over, hvad jeg tænker på.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt. Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er til statsministeren af hr. Villy Søvndal. Hr. Villy Søvndal, værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 21

Villy Søvndal (SF):

Tak. Statsministeren fremlagde jo sin grønne plan for godt en uge siden, og i dag fremlagde han den så her i Folketinget. Jeg vil godt kvittere for statsministerens omvendelse til grøn mand, det synes jeg er perspektivfyldt efter 7 spildte år.

Men så sad jeg og læste lidt tilbage, og undskyld, hvis jeg virker sådan en lille smule forbeholden alligevel. Hvis man læser statsministerens åbningstale fra 2006, kan man se, at det grønne fylder en del i talen fra dengang med ord som f.eks., at regeringen vil sætte ambitiøse mål om at sikre Danmark en fremtidig selvforsyning med miljørigtig energi.

Hvis nu man er optaget af statsministerens renommé og eftermæle, er det jo vigtigt, at statsministeren ikke efterlader det indtryk i offentligheden, at statsministeren bare er en, der siger de her ting, men at der ikke sker noget, ligesom der ikke skete noget efter 2006.

Jeg får mange henvendelser fra de der bekymrede folk, der spørger: Snakker han nu bare igen, eller er der noget i det her? Og der er jeg så nødt til at spørge statsministeren: Hvad skal jeg sige til de folk, når de ringer?

Jeg spørger af stor interesse både for statsministerens renommé og for hans eftermæle.

Kl. 13:22

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:22

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen som vanlig er jeg jo dybt rørt over den omsorg, som hr. Villy Søvndal viser for mit velbefindende. Jeg har jo også noteret mig hr. Villy Søvndals omsorg for mit eftermæle, men jeg er nødt til at sige til hr. Villy Søvndal: Det er meget tidligt, at hr. Villy Søvndal – også for tidligt – begynder at beskæftige sig med mit eftermæle. Hr. Villy Søvndal må trækkes med mig et stykke tid endnu.

Svaret til hr. Villy Søvndals spørgende vælger er jo, at der ikke er ret langt fra snak til handling, når det gælder statsministeren i Danmark, for vi indgik jo en stor, meget ambitiøs energitale, som sætter meget ambitiøse mål for, hvad vi vil med udbygning af vedvarende energi, hvad vi vil med energibesparelser, og hvad vi vil på en række områder, når det gælder en ambitiøs klima- og energipolitik. Hvis ikke jeg husker meget galt, var SF selv med i den aftale. Så det er jo et eksempel på, at der ikke er langt fra tale til handling.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:23

Villy Søvndal (SF):

Vi synes nu, at det vil være en stor jysk overdrivelse at kalde den ambitiøs. En af grundene til, at det kun blev en 4-årig aftale, er, at når den kommende regering tager over, har vi planer om at lave noget, der er noget mere ambitiøst. Derfor var vi i modsætning til regeringen optaget af at få en aftale, der havde en så kort løbetid som muligt, så vi kunne tage fat med et andet flertal.

Nogle af de steder, hvor vi for alvor smider energi ud af vinduet – man kan måske sige, at